

ἤδη ἐτῶν θρηνηί. Ἡ πιστοτάτη χήρα, ἡ σεβαστοτέρα καὶ εὐεργετικώτερα πασῶν τῶν βασιλίδων, πιστεύει ὅτι εἰς Βαλμοράλ ἐπανευρίσκει εὐκολώτερον ἢ ἀλλαχοῦ τὸν ἀπολεσθέντα σύζυγόν της, μετὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ὁποῖου συνδιαλέγεται.

Ὁ ἔμπιστος Σκώτος John Brown φέρει εἰς συγκοινωνίαν τὴν βασίλισσαν μετὰ τοῦ μακαρίτου πρίγκιπος.

Χρησιμεύει τουτέστιν ὡς μεσάζων.

Πολλοὶ πολλάκις θὰ ἠρώτησαν πόθεν προήρχετο ἡ ἐξαιρετικὴ εὐνοια ἣν πρὸς αὐτὸν δεῖκνυει ἡ βασίλισσα; διατὶ αὕτη τῷ προσήνεγκε τίτλους εὐγενείας, οὓς ὁ μετριόφρων θεράπων πάντας ἠρνήθη, ἐκτὸς τοῦ Esquire διὰ τὸ τέλος ὃ ἐκ μαρμαροῦ μικρὸς ἀνδρίας τοῦ Brown ὁ παρὰ τοῦ Boehm κατασκευασθεὶς εὐρίσκειται ἐν τῷ κοιτῶνι τῆς ἀνάσσης του, ἐν μέσῳ τῶν εἰκόνων τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα, ἅτινα ἡ περιέργεια τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ δημοσίου πολλάκις ἀπέτεινε, ἡ μόνη ἥτις δύναται νὰ δοθῆ ἀληθῆς ἀπάντησις εἶνε ἡ ἐξῆς: ὁ John Brown εἶνε τὸ ὄργανον τῶν πνευματικῶν τῆς ἀνάσσης σχέσεων μετὰ τοῦ μακαρίτου πρίγκιπος Ἀλβέρτου.

Πολλάκις ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης παρευρισκομένη εἰς ἐνδιαφέρον τι ὑπουργικὸν συμβούλιον ἠκούσθη νὰ ἐπιφυλάσσεται ὅπως ἐκφέρῃ γνώμην λέγουσα: «πρέπει νὰ συμβουλευθῶ πρῶτον τὴν ψυχὴν τοῦ πρίγκιπος Ἀλβέρτου.»

Εἰς Βαλμοράλ λοιπὸν ἐπικαλεῖται τοῦτον, οὗτος δὲ ἀποκρίνεται εἰς τὰς ἐρωτήσεις αὐτῆς.

Κλείεται ἐν τῷ μελετητηρίῳ τοῦ ἀποθανόντος διὰ πάντας τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ὅχι καὶ δι' αὐτὴν κάθηται ἐν τῇ προσφιλεῖ ἐκείνου καθέδρᾳ, ἐνώπιόν της δὲ ἐπὶ καθίσματός τινος τοποθετεῖ τὰ νυκτικὰ τοῦ μακαρίτου ἐνδύματα, ὡσανεὶ ταῦτα ἀνέμενον τὴν ἔλευσίν του. Μεγάλῃ πυρᾷ τέλος ἀνάπτεται ἐν τῇ εὐρείᾳ ἐστία. Ὁ John Brown τότε μετὰ πάσης εὐλαθείας κοιμίζει ἐπὶ δίσκου τὸ basin of gruel, τὸν μετὰ φάρου δηλ. παρεσκευασμένον ζωμὸν, ὃν ὁ κύριός του καθ' ἐκαστὴν ἐσπέραν συνείθιζε νὰ πίνῃ, καὶ ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ μικρᾷ τινος τραπέζης.

Ἡ βασίλισσα κρατεῖ τεμαχίον τι χάρτου ἐπὶ τῶν γονάτων της ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ χειρὶ μολυβδίδα. Ἡ ἔδρα κινεῖται, κτυπᾷ καὶ ἀποκρίνεται διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κτυπημάτων τῶν ποδῶν της. Εἶνε γνωστὸν τὸ ἀλφάβητον τῶν πνευματικῶν δι' ὠρισμένου ἀριθμοῦ ἤχων δείκνυται ἕκαστον γράμμα. Ἡ Μεγαλειότης της ἐρωτᾷ, ὃ δὲ ἔμπιστος θεράπων Brown ἐρμηνεύει τὰς ἀποκρίσεις τοῦ πρίγκιπος. Ὁ νεκρὸς καὶ ἡ ζῶσα συνδιαλέγονται οὕτω περὶ τε τῶν ἐν τῷ ἄνω καὶ τῶν ἐν τῷ κάτω κόσμῳ πραγμάτων. Διὰ τῶν εὐσεβῶν δὲ τούτων ἐσπερίδων κατορθοῖ ἡ αὐτῆς ἀπαρηγόρητος Μεγαλειότης ἵνα ἐπ' ὀλίγον ἀνακουφίζηται, ἂν μὴ πα-

ρηγορῆται, διότι ἡ θλιψὶς της εἶνε ἐξ ἐκείνων αἵτινες δὲν παύουσιν εἰ μὴ μετὰ τῆς ζωῆς.

Γ. **

ΤΙ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ὁ κατωτέρω πίναξ δεῖκνυει τὰ ποσά, ἅτινα ἕκαστον τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν δαπανᾷ ἐτησίως διὰ τὰς πολεμικὰς αὐτοῦ δυνάμεις, χερσαίας καὶ θαλασσίας.

Ῥωσσία, 912,500,000 φρ. — Ἀγγλία, 806,200,000. — Γαλλία 675,000,000. — Γερμανία, 533,700,000. — Αὐστρία, 278,700,000. — Ἰταλία, 245,200,000. — Ἰσπανία, 151,200,000. — Τουρκία, 125,000,000. — Ὀλλανδία, 73,700,000. — Βέλγιον, 47,500,000. — Μικρὰ Κράτη τῆς Ἰλλυρικῆς χερσονήσου, 47,500,000. — Πορτογαλλία, 45,000,000. — Σουηδία, 32,500,000. — Δανία, 22,500,000. — Ἑλλάς, 15,000,000. — Νορβηγία, 13,700,000. — Ἑλβετία, 13,700,000. Ἀθροίζοντες τὰ ποσά ταῦτα εὐρίσκομεν ὅτι ἡ Εὐρώπη δαπανᾷ κατ' ἔτος εἰς πολεμικὰς παρασκευὰς 4,024,000,000 φράγκων.

Διὰ τῆς δαπάνης ταύτης ἡ Εὐρώπη τηρεῖ διαρκῶς ὑπὸ τὰ ὄπλα 4,500,000 ἀνδρας.

Παραθέσαντες ἤδη τοὺς ἀριθμοὺς τούτους, ἃς μὴ παραλείψωμεν νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1794 μέχρι τοῦ 1882 ὑπάρχουσι 36 περιπτώσεις διεθνοῦς διαιτησίας διαλυσάτης τὰς μεταξὺ ἐθνῶν ἀναφυσίας διενέξεις. Ἐκ τῶν περιπτώσεων τούτων 18 παρέχουσιν αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι, 14 ἡ Ἀγγλία, 5 ἡ Γαλλία, 1 ἡ Γερμανία κτλ.

Τέλος, ἐνῶ κατὰ τὴν πρώτην τριακονταετίαν, ἀπὸ τοῦ 1794—1824, παρουσιάζονται τρεῖς μόνον περιπτώσεις διαιτησίας, τὴν δὲ δευτέραν, ἀπὸ τοῦ 1824—1854, μόνον 6, κατὰ τὰ τελευταῖα 28 ἔτη ἀπὸ τοῦ 1854—1882, αἱ διαιτησίαι συνεποσώθησαν εἰς 27, ἧτοι σχεδὸν μίαν κατ' ἔτος, ὅπερ ἴσως δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀγαθὴ ἔνδειξις τῶν φιλεργητικῶν διαθέσεων τῶν διαφόρων Κρατῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Γάλλος τις ἀββάς, προσκληθεὶς εἰς γεῦμα ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Κουδὲ, ἐλησμόνησε νὰ μεταβῆ εἰς αὐτό. Ἐντεῦθεν ὀργὴ μεγάλη τοῦ πρίγκιπος, ὅστις τὴν πρώτην φορὰν καθ' ἣν συναντᾷ τὸν ἀββᾶν στρέφει αὐτῷ τὰ νῶτα. — Βλέπω εὐχαρίστως, λέγει τότε ὁ ἐξυπνὸς ἀββάς, ὅτι ἡ ὑψηλότης σου δὲν εἶνε καθόλου θυμωμένη ἐναντίον μου, διότι γνωρίζω ὅτι πρὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς δὲν εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ στρέφῃ τὰ νῶτα.

*
**

Κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου

Εἰς τῶν διαβατῶν ἐμποδίζεται ὑπὸ μικροῦ ἐ-